

Vergaderjaar 1993-1994

23 124

Wijziging van de Wet op de economische delicten (verhoging strafmaxima uitvoer strategische goederen)

Nr. 5

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 26 oktober 1993

De vragen, die de vaste Commissie voor Justitie heeft gesteld in het verslag inzake bovengenoemd wetsvoorstel, beantwoorden wij als volgt.

Naar aanleiding van de vraag van de leden van de CDA-fractie over opnemng van een speciale regeling in de wet zelf ten einde niet gebonden te zijn aan de strafmaxima van de Wet op de economische delicten, zulks met het oog op de in deze sector mogelijk te maken winsten, merken wij het volgende op. Op 1 maart jongstleden is de wet van 10 december 1992 tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering en enkele andere wetten ter verruiming van de mogelijkheden tot toepassing van de maatregel van ontneming van wederrechtelijk verkregen voordeel en andere vermogenssancties (Stb. 1993, 11) in werking getreden. Op grond van deze wet zijn er voldoende mogelijkheden om met illegale transacties behaalde winsten af te romen.

Over de uitvoer van strategische goederen naar andere lid-staten van de EG kunnen wij desgevraagd meedelen dat bij de wet van 10 december 1992 (Stb. 658) tot wijziging van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen en enkele andere wetten (aanpassing aan de voltooiing van de interne markt), die op 1 januari 1993 in werking is getreden, aan artikel 2a van de In- en uitvoerwet een derde lid is toegevoegd, juist met het oog op de door bovengenoemde leden bedoelde uitvoer. Krachtens dit artikellid is het mogelijk regels, die zijn gesteld ten aanzien van de uitvoer van goederen, van overeenkomstige toepassing te verklaren op het doen uitgaan van goederen naar andere lid-staten van de EG, indien het desbetreffende uitvoerbesluit is genomen in het belang van de internationale rechtsorde of een daarop betrekking hebbende afspraak. Dit artikellid is toegepast bij ministeriële regeling van 24 december 1992, Stcrt. 253, houdende wijziging van het Uitvoerbesluit strategische goederen naar een andere lid-staat van de EG eveneens een vergunning nodig. Met betrekking tot de toepasselijkheid van het Uitvoerbesluit strategische goederen 1963 op de uitvoer van strategische goederen die douanegoederen zijn, merken wij op dat ook voor de uitvoer van die goederen een vergunning is vereist.

Uitgaande douanegoederen zijn namelijk, volgens de definitie in artikel

1, eerste lid, van de Wet inzake de douane, goederen welke op regelmatige wijze ten uitvoer zijn aangegeven. Ingevolge de definitie van uitvoer in de In- en uitvoerwet is van uitvoer sprake indien aangifte ten uitvoer moet worden gedaan.

De leden van de PvdA-fractie vroegen welke strafmaat in andere EG-landen wordt gehanteerd. Daarop kunnen wij antwoorden dat de hoogte van de sancties in de andere lid-staten sterk uiteenloopt, zowel waar het gaat om vrijheidsstraffen (van twee tot vijftien jaar) als om andere strafrechtelijke maatregelen zoals geldboeten, afroaming van onrechtmatig verkregen voordeel, en dergelijke.

Met betrekking tot de verwachting ten aanzien van de extra opbrengst van boeten en transacties merken wij naar aanleiding van de desbetreffende vraag van de leden van de PvdA-fractie op, dat de verhoging van de strafmaat wellicht kan leiden tot hogere boete- en transactiebedragen maar dat de opbrengst daarvan, gezien het te verwachten aantal, naar onze verwachting niet zodanig zal zijn dat dit voor de Staat van wezenlijke betekenis zal zijn.

Naar aanleiding van de vraag van deze fractieleden of de ECD over voldoende opsporingscapaciteit beschikt nu een aantal belemmeringen in het opsporingstraject wordt geslecht, wijzen wij er op dat de ECD door het ruimere instrumentarium dat ter beschikking komt, in staat zal zijn effectiever te functioneren, waardoor de bestaande capaciteit beter kan worden benut.

De leden van de PvdA-fractie hebben, met verwijzing naar het gestelde op bladzijde 2 van de memorie van toelichting, gevraagd onder welke omstandigheden ook een natuurlijke persoon geconfronteerd kan worden met de beduidend hogere geldboete van f 1 000 000. In antwoord hierop zij vermeld dat in de desbetreffende passage is verwezen naar de omstandigheden, bedoeld in de laatste volzin van artikel 6, eerste lid, van de Wet op de economische delicten (WED). Dat artikel houdt in dat bestraffing kan plaatsvinden met toepassing van de naast hogere boetecategorie indien de waarde van de zaken waarmee of met betrekking tot welke het delict is begaan, of die geheel of gedeeltelijk door middel van het delict zijn verkregen, hoger is dan een vierde gedeelte van het maximum van de (in de regel) toepasselijke geldboeten. Door het voorliggende wetsvoorstel wordt overtreding van het Uitvoerbesluit strategische goederen 1963 ingedeeld in de zwaarste categorie van de WED. Dit betekent dat op opzettelijke overtreding gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren en een geldboete van de vijfde categorie (maximum f 100 000) is gesteld. Indien nu bij voorbeeld de waarde van de zaken met betrekking waartoe het feit is begaan, hoger is dan f 25 000, kan ingevolge artikel 6, eerste lid, laatste volzin, van de WED een boete worden opgelegd van de zesde en hoogste categorie (maximum f 1 000 000). In aansluiting hierop merken wij op dat de vraag van de genoemde fractieleden of dit hoogst bereikbare maximum niet in het algemeen van toepassing zou moeten zijn, naar ons oordeel ontkennend moet worden beantwoord. Wij achten de voorgestelde strafmaat toereikend en tekenen daarbij aan dat het door het delict behaalde voordeel, ongeacht de hoogte daarvan, volledig kan worden ontnomen met toepassing van artikel 36e van het Wetboek van Strafrecht. Verwezen zij naar het antwoord op de eerste vraag van de leden van de CDA-fractie.

De verhoging van de strafmaat geldt ook voor overtreding van de Vrijstellingsregeling strategische goederen 1992, die is gebaseerd op het Uitvoerbesluit strategische goederen 1963, zo kunnen wij de leden van de PvdA-fractie mededelen.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
Y. C. M. T. van Rooy